

תזכיר חוק

א. שם החוק המוצע

חוק זכויות מבצעים ומשדרים (תיקון מס' ...), התשע"ו-2016

ב. מטרת החוק המוצע והצורך בו

מאז חקיקתו של חוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד-1984 (להלן – **חוק זכויות מבצעים ומשדרים** או – **החוק**), חלו התפתחויות רבות ומגוונות הן במצב המשפטי בארץ ובעולם, והן בגזרת הטכנולוגיה. תזכיר החוק מבקש להביא לידי ביטוי התפתחויות אלה גם בתחום זכויות המבצעים, על-מנת לשמר את אינטרס המבצעים בעידן המודרני, בד בבד עם איזון ושמירת האינטרס הציבורי וקידום הוודאות בתחום זכויות המבצעים.

ג. עיקרי החוק המוצע

עיקר 1: מוצע לעדכן את זכויות המבצעים עצמן ולהתאימן לעידן המודרני. כך, מוצע להבהיר אלו מהזכויות חלות לגבי ביצוע חי, ואלו לגבי ביצוע מקובע (ביצוע שהוקלט); מוצע להוסיף את פעולת ההעמדה לרשות הציבור של ביצוע כפעולה שתזכה את המבצע בתמלוג ראוי; מוצע לעדכן את סעיפי הזכות המוסרית וסעיפי השימושים המותרים, וכדומה.

עיקר 2: מוצע להאריך את תקופת ההגנה על זכויות מבצעים בביצועיהם, כך שזכות המבצעים בביצוע תהיה למשך שבעים שנה, במקום למשך חמישים שנים לפי המצב היום.

עיקר 3: מוצע להוסיף הוראות לעניין אירגון התמלוגים היציג הפועל כבר כיום מכוח חוק זה – אשר תפקידו לגבות את התמלוגים אשר להם זכאים המבצעים לפי החוק ולחלקם בין כלל המבצעים, הן אלה שהם חבריו, והן שאינם חבריו.

ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

חוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד-1984, יתוקן.

ה. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה, על תקנים במשרדי הממשלה ועל ההיבט

המינהלי

אין.

ו. נוסח החוק המוצע:

להלן נוסח החוק מוצע:

תזכיר חוק מטעם משרד המשפטים :

תזכיר חוק זכויות מבצעים ומשדרים (תיקון מס' ...), התשע"ו-2016

תיקון סעיף 1 לחוק¹.
העיקרי
בחוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד-1984 (להלן – החוק העיקרי),
בסעיף 1 :

(1) בהגדרה "מבצע", בסופה, יבוא: "בחוק זה, יצירה ספרותית, אמנותית, דרמטית או מוסיקלית – כמשמעותן בחוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007 (בחוק זה – חוק זכות יוצרים);"

(2) במקום ההגדרה "ביצוע", יבוא: "'ביצוע חי' – ביצוע בזמן אמת של יצירה ספרותית, אמנותית, דרמטית או מוסיקלית, על ידי מבצע; " ואחריה יבוא:

"'ביצוע מקובע' – ביצוע חי שקובע באמצעי כלשהו באופן המאפשר לראות, לשמוע או להעתיק את הביצוע;

"העמדה לרשות הציבור" - עשיית פעולה בביצוע מקובע כך שלאנשים מקרב הציבור תהיה גישה אליו ממקום ובמועד לפי בחירתם;
"העתקה" – עשיית עותק של ביצוע מקובע או של טביעה;"

(3) בהגדרת "טביעה", המילים "של ביצוע או" יימחקו, ובמקום "לשעתק את הביצוע או" יבוא "להעתיק";

(4) אחרי הגדרת "טביעה" יבוא:

"'קיבוע' – קיבוע אור-קולי או קיבוע קולי";

קיבוע אור-קולי" – שימור של ביצוע חי, המורכב ממראות נעים, לרבות שימור כאמור הכולל צלילים או ייצוג של צלילים, באמצעי כלשהו, באופן המאפשר לראות, לשמוע או להעתיק את הביצוע;

"קיבוע קולי" – שימור של ביצוע חי המורכב מצלילים או מייצוג של צלילים, באמצעי כלשהו, באופן המאפשר לשמוע או להעתיק את הביצוע;"

(5) בהגדרה "שידור", במקום האמור בה יבוא "העברה קווית או אלחוטית של צלילים, מראות, או שילוב של צלילים ומראות, לציבור ;

(6) ההגדרה "שעתוק" – תמחק.

במקום סעיף 2 לחוק העיקרי, יבוא :

.2

החלפת סעיף 2
לחוק העיקרי

"זכויות המבצע 2. למבצע תהיה הזכות שהמעשים המפורטים להלן לא ייעשו אלא בהסכמתו :

(א) בביצוע חי :

(1) קיבוע ;

(2) השמעה או הצגה בציבור, במישרין או באמצעות מכשיר ;

(3) שידור, אלא אם כן נתקיים אחד מאלה :

(א) הביצוע החי משודר על ידי רשות השידור, הטלוויזיה הלימודית או גלי צה"ל ;

(ב) השידור הוא שידור-משנה שהמשדר המקורי הסכים לו ;

(ב) בביצוע מקובע :

(1) העתקה, אלא אם כן נתקיימו שני תנאים אלה :

(א) הקיבוע נעשה בהסכמת המבצע ;

(ב) ההעתקה נעשתה לשם אותה מטרה שלמענה ניתנה הסכמת המבצע.

לעניין קבוצת מבצעים המבצעים יחד יצירה אחת, הסכמה כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) תינתן בידי נציג שחברי הקבוצה הרשו בכתב, ובאין נציג כזה – בידי רוב חברי הקבוצה.

(2) השכרה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), אם הסכים המבצע לקיבוע של ביצועו החי כאמור בסעיף (א)(1), חזקה שהסכים לפעולה המנויה בסעיף קטן (ב)(2)."

3. אחרי סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא :

"שימושים מותרים 2א. על אף הוראות סעיף 2, עשיית הפעולות המפורטות בסעיפים 19-22, 25-26 ו-29-30, ולפי סעיף 31, לחוק זכות יוצרים, בשינויים המחוייבים, מותרת בתנאים המפורטים באותם סעיפים ולשם השגת המטרות המפורטות בהם, אף בלא קבלת רשות מבעל זכות המבצעים ובלא תשלום תמורה, לרבות לפי סעיף 3א לחוק זה."

4. ביטול סעיף 3 לחוק העיקרי – בטל. סעיף 3 לחוק העיקרי – בטל.

5. תיקון סעיף 3א לחוק העיקרי : בסעיף 3א לחוק העיקרי :

(1) במקום האמור בסעיף קטן (א) יבוא: "השמעה בציבור של ביצוע שקובע בקיבוע קולי, מותרת, בכפוף לתשלום תמלוג ראוי למבצע מאת מי שהשמיע בציבור את הביצוע;"

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא :

"(1א) הצגה בציבור של ביצוע שקובע בקיבוע אור קולי, מותרת, בכפוף לתשלום תמלוג ראוי למבצע מאת מי שהציג בציבור את הביצוע ;

(2א) שידור של ביצוע שקובע בקיבוע קולי או אור קולי, מותרת, בכפוף לתשלום תמלוג ראוי למבצע מאת מי ששידר את הביצוע;

(3א) העמדה לרשות הציבור של ביצוע שקובע בקיבוע קולי או אור קולי, מותרת, בכפוף לתשלום תמלוג ראוי למבצע מאת מי שהעמיד את הביצוע לרשות הציבור.

(3) בסעיף קטן (ב):

(א) במקום המילים "סעיף קטן (א) ישולמו לאירגון" יבוא: "סעיפים קטנים (א) עד (3א) ייגבו על ידי אירגון"

(ב) אחרי המילים "מבצעים ובעלי זכויות מבצעים" יבוא: "שהוא חברה לתועלת הציבור שנרשמה בפנקס החברות לתועלת הציבור" ובסופו יבוא: " ושאושר בידי השר מעת לעת, כפי שיקבע."

(4) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) החברות באירגון התמלוגים היציג תהיה פתוחה בפני כל מבצע ובעל זכויות מבצעים; אירגון התמלוגים היציג לא יפלה בין חבריו, ובכלל זה בין חברים חדשים לבין חברים קיימים.

(ב2) בעת אישור אירגון התמלוגים היציג כאמור בסעיף קטן (ב) תיבחן בין היתר עמידתו של אירגון התמלוגים היציג בחובותיו לפי חוק זה; הודעה אודות אישור אירגון התמלוגים היציג כאמור תפורסם ברשומות."

(5) בסעיף קטן (ג), אחרי המילים "את התמלוגים" יבוא "באופן שוויוני"; במקום המילים "זכויות מבצעים" יבוא "הזכויות לפי סעיף זה"; במילים "באופן שיקבע" – יימחקו, ובסופו יבוא: "רשאי לקבוע את אופן העברת התמלוגים כאמור; ואולם, לא ידרוש אירגון התמלוגים היציג, כתנאי להעברת התמלוגים למבצע, כי המבצע יצטרף כחבר לאירגון."

(6) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא :

"(ד) אירגון התמלוגים היציג יפרסם באתר האינטרנט שלו את אופן גביית התמלוגים מהמשתמשים וסכומם לפי סוגי משתמשים, סוגי שימושים, וכל סיווג רלוונטי אחר, וכן יפרסם את אמות המידה לחלוקת התמלוגים למבצעים, בין שהם חבריו ובין שאינם חבריו; שר המשפטים רשאי לקבוע הוראות נוספות בתקנות לעניין פרסום מידע כאמור וכן רשאי הוא לקבוע חובות לפרסום מידע באשר להתנהלותו הפיננסית של האירגון היציג, וכל מידע אחר.

(ה) אירגון התמלוגים היציג יעביר דיווח שנתי לכל מבצע ובעל זכויות לפי סעיף זה, בין שהוא חבר באירגון ובין שאינו חבר באירגון, באשר לתמלוגים שהוא זכאי להם לפי סעיף קטן (ב)."

סעיף 4 לחוק העיקרי – בטל.

6. ביטול סעיף 4 לחוק העיקרי

במקום סעיף 4 לחוק העיקרי, יבוא :

7. החלפת סעיף 4 לחוק העיקרי

"זכות מוסרית 4.א. (א) למבצע שבביצעו יש זכות מבצעים, תהיה ביחס לביצעו המקובע זכות מוסרית, למשך תקופת זכות המבצעים באותו ביצוע.

(ב) הזכות המוסרית היא אישית ואינה ניתנת להעברה מרצון או מכוח הדין, והיא תעמוד למבצע אף אם אין לו בביצוע זכות מבצעים או אם העביר את זכות המבצעים בביצוע, כולה או חלקה, לאחר; ואולם, רשאי מבצע לוותר על זכותו המוסרית.

(ג) העברת הזכות בביצוע אין משמעה ויתור על הזכות המוסרית.

(ד) זכות מוסרית ביחס לביצוע מקובע היא זכות המבצע:

(1) כי שמו ייקרא על ביצועו המקובע ועל עותק של ביצועו המקובע, בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות הענין;

(2) כי לא יוטל פגם בביצוע המקובע שבו נטל חלק או בעותק של ביצוע מקובע כאמור ולא ייעשה בהם סילוף או שינוי צורה אחר, וכן כי לא תיעשה כל פעולה פוגענית ביחס לכל אחד מאלה, והכל אם יש באילו מהם כדי לפגוע בכבודו או בשמו של המבצע.

8. תיקון סעיף 1א4 לחוק העיקרי בסעיף 1א4 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (2) במקום "שעתוק" יבוא "העתקה של" ובסעיפים קטנים (2) עד (4), במקום "שעתוק" יבוא "העתקה".
9. תיקון סעיף 1ג4 לחוק העיקרי (1) בסעיף קטן (א), בהגדרת "טביעה מותאמת" במקום "טביעה של ביצוע" יבוא "ביצוע מקובע";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "בטביעה של ביצוע או של שידור או בשעתוק של טביעה של ביצוע או של שידור" יבוא "בביצוע מקובע או בטביעה של שידור, או בעותק של ביצוע מקובע, או בעותק של טביעה של שידור".
10. תיקון סעיף ד'4 לחוק העיקרי בסעיף ד4, המילה "למעט" – תימחק, ובמקום המילים "סעיפים 6, 10, 11 ו-12" יבואו המילים "סעיפים 5, 7-9, ו-13-14".
11. תיקון כותרת פרק ג' לחוק העיקרי, לפני המילים "תרופות ועונשין" יבוא: "הפרה,"
12. הוספת סעיפים ה4 לחוק העיקרי, תחת כותרת פרק ג' יבוא:

ה4. העושה בביצוע חי, בביצוע מקובע או בעותק של ביצוע מקובע, לפי העניין, פעולה מהפעולות המפורטות בסעיף 2, או מרשה לאחר לעשות פעולה כאמור, בלא רשותו של בעל זכות המבצעים, מפר את זכות המבצעים, אלא אם כן עשיית הפעולה מותרת לפי הוראות סעיפים 19-22, 25-26 או 29-31 לחוק זכות יוצרים, בשינויים המחוייבים.

הפרת עקיפה של זכות מבצעים 14. העושה אחת מהפעולות האלה בביצוע מקובע או בעותק של ביצוע מקובע שנעשו תוך הפרת זכות המבצעים לפי סעיפים 2(א)(1) ו-2(ב)(1), מפר את זכות המבצעים, אם בעת ביצוע הפעולה, ידע או היה עליו לדעת כי הקיבוע או העותק נעשו ללא הסכמת בעל זכות המבצעים כאמור, ואולם, עותק של ביצוע מקובע שנעשה מחוץ לישראל ברשותו של בעל זכות המבצעים במדינה שבה נעשה, לא ייחשב לעותק המפר את הזכות האמורה בסעיף 2(ב)(1):

- (1) מכירה, לרבות הצעה או העמדה למכירה;
- (2) החזקה למטרה עסקית;
- (3) הפצה בהיקף מסחרי – לגבי עותק של ביצוע מקובע כאמור;
- (4) הצגה או השמעה לציבור, או שידור או העמדה לרשות הציבור, והכל בדרך מסחרית;
- (5) ייבוא לישראל שלא לשימוש עצמי כהגדרתו בסעיף 129 לפקודת המכס – לגבי עותק של ביצוע מקובע כאמור.

הפרת הזכות המוסרית 14. (א) העושה בביצוע חי, בביצוע מקובע או בעותק של ביצוע מקובע פעולה הפוגעת בזכות המוסרית של המבצע, מפר את הזכות האמורה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), עשיית פעולה בביצוע מקובע או בעותק של ביצוע מקובע הפוגעת בזכות המוסרית האמורה בסעיף 4(ד)(2) אינה מהווה הפרה של הזכות האמורה, אם הפעולה היתה סבירה בנסיבות העניין.

(ג) לעניין סעיף קטן (ב), רשאי בית המשפט להתחשב, בין השאר, באלה:

(1) אופי הביצוע שביחס אליו נעשתה הפעולה;

(2) אופי הפעולה ומטרתה;

(3) ביצועו של הביצוע על ידי עובד במסגרת עבודתו או לפי הזמנה;

(4) המקובל בענף;

(5) הצורך בעשיית הפעולה לעומת הפגיעה שנגרמה למבצע כתוצאה ממנה.

במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:

13. החלפת סעיף 5 לחוק העיקרי

”תרופות אזרחיות 5. (א) הפרה של זכות מבצעים או זכות מוסרית היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה, בשינויים המחויבים ובכפוף להוראות חוק זה.

(ב) לבעל זכות מבצעים שזכותו לפי חוק זה הופרה יהיו כל התרופות האזרחיות המוקנות לפי כל דין לבעל זכות יוצרים שזכותו הופרה, בשינויים המחויבים, ואולם:

(1) בתביעה על הפרת הזכות האמורה בסעיף 3א, לא יהא זכאי התובע לסעד כלשהו למעט סעד של תשלום תמלוג ראוי;

(2) הופרה זכות מבצעים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות מבצעים בביצוע, לא יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה;

(3) מוסדות חינוך מסוג שקבע השר לפי סעיף 29 לחוק זכות יוצרים, וספריות, ארכיונים וגופים אחרים מסוג שקבע השר לפי סעיף 30(א) או 30(ג) לחוק זכות יוצרים, לא יחוייבו בפיצוי לפי סעיף 56 לחוק זכות יוצרים בגין הפרת זכות מבצעים או הזכות המוסרית.

(4) בתביעה לפי סעיף 5ב, זכאי התובע לסעד של צו מניעה, בלבד."

הוספת סעיפים 5א ו-14. אחרי סעיף 5 בחוק העיקרי יבוא :

עד 5ב

"תובענה בשל הפרת זכות מבצעים
מבצעים
5א. (א) תובענה בשל הפרת זכות מבצעים רשאי להגיש בעל זכות המבצעים ;

(ב) תובענה בשל הפרת הזכות האמורה לפי סעיפים קטנים (א) עד (א3) לסעיף 3א רשאי להגיש אירגון התמלוגים היציג, ורשאי בעל הזכות לפי סעיפים קטנים אלה שאינו חבר באירגון כאמור להודיע לאירגון התמלוגים היציג בכתב כי הוא אינו מרשה לאירגון להגיש תביעות כאמור בגין הפרת זכותו לפי סעיף 3א ; הודיע בעל זכות כאמור, לא יהא רשאי אירגון התמלוגים היציג להגיש תובענה על הפרת זכותו של מי שהודיע כאמור, ובעל הזכות הוא שיהא רשאי להגיש תובענה בשל הפרת זכותו לפי סעיפים קטנים (א) עד (א3) לסעיף 3א.

תובענה בשל הפרת זכות מוסרית
5ב. על אף האמור בסעיף 4א(ב), תובענה בשל הפרת זכות מוסרית רשאי להגיש המבצע, ואם נעשתה ההפרה לאחר מותו – קרובי משפחתו ; לעניין זה, "קרוב משפחה" - בן זוג או צאצא."

תיקון סעיף 6 לחוק 15. בסעיף 6 לחוק העיקרי :

העיקרי

(1) בסעיף קטן (א2), במקום "טביעה של ביצוע או שעתוק של טביעה של ביצוע" יבוא "קיבוע של ביצוע או העתקה של ביצוע מקובע" ובמקום "בניגוד להוראות סעיפים 2 ו-3" יבוא "בניגוד להוראות סעיפים 2(א)1 ו-2(ב)1";

(2) בסעיף קטן (א3)2, במקום "שעתוק" יבוא "העתקה"

בסעיף 8 לחוק העיקרי:

תיקון סעיף 8 לחוק 16.
העיקרי

(1) אחרי "איסור הפצה של" יבוא "ביצוע מקובע או של";

(2) במקום "שעתוקים שלה" יבוא "עותקים שלהם";

(3) במקום "יורה מה ייעשה בטביעה או בשעתוקים שנתפסו" יבוא "יורה מה ייעשה בביצוע המקובע, בטביעה או בעותקים שנתפסו".

בסעיף 9 לחוק העיקרי:

תיקון סעיף 9 לחוק 17.
העיקרי

(1) אחרי "נמצאים" יבוא "ביצוע מקובע,"

(2) במקום "שעתוקים" יבוא "עותקים שלהם"

במקום סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 10 18.

"תקופת זכויות – 10. (א) זכות מבצעים בביצוע שקובע בקיבוע אור-מבצעים קולי תהא למשך שבעים שנים מתום השנה שבה קובע הביצוע החי.

(ב) זכות מבצעים בביצוע שקובע בקיבוע קולי תהא למשך שבעים שנים מתום השנה שבה קובע הביצוע החי, ואם בתוך תקופה זו פורסם הביצוע בתקליט, שבעים שנים מיום הפרסום לראשונה.

(ג) תקופת הזכות לתמלוג ראוי לפי סעיף 3א לחוק זה תהא כתקופת זכות המבצעים בביצוע לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב), לפי העניין.

(ד) לעניין זה, "פרסום", של ביצוע – הוצאה לשוק או השמעה, הצגה או העברה לציבור של קיבוע של ביצוע או עותקיו, ברשותו של בעל זכות המבצעים – המוקדם מביניהם."

19. תיקון סעיף 11 לחוק העיקרי
בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "תוך כדי שירותו אצל מעבידו ועקב אותו שירות" יבוא: "לצורך עבודתו ובמהלכה", ובמקום "המעביד בחמש עשרה השנים הראשונות מתוך התקופה האמורה בסעיף 10, ובידי המבצע – ביתרת התקופה" יבוא "המעסיק".

20. הוספת סעיף 14א
אחרי סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא:

"העברת זכות 14א. העברת זכות מבצעים והעברת זכות כאמור בסעיף מבצעים 3א טעונה מסמך בכתב; ואולם, העברת זכות מבצעים בביצוע של קבוצת מבצעים, תיעשה בידי נציג שחברי הקבוצה הרשו בכתב, ובאין נציג כזה – בידי רוב חברי הקבוצה, אלא אם כן מצא בית המשפט, לבקשת מיעוט חברי הקבוצה הרואה עצמו נפגע, כי ההעברה אינה צודקת."

21. תיקון עקיף לחוק
בחק זכות יוצרים,

(א) בסעיף 45(ב), אחרי המילים "ואינה ניתנת להעברה" יבוא "מרצון או מכוח הדין", ובסופו יבוא "ואולם, רשאי היוצר לוותר על זכותו המוסרית".

(ב) אחרי סעיף 45(ב) יבוא: "(ג) העברת זכות היוצרים ביצירה אין משמעה ויתור על הזכות המוסרית בה."

(ג) בסעיף 55 –

(1) האמור בו יסומן (א);

(2) אחרי המילים "ואם נעשתה ההפרה לאחר מותו" יבוא: "על אף האמור בסעיף 45(ב)", ובמקום "צאצא, הורה או אח" יבוא "או צאצא";

(3) בסופו יבוא: "(ב) בתביעה לפי סעיף קטן (א), זכאי התובע לסעד של צו מניעה, בלבד."

(ד) בסעיף 56(א), בסופו, יבוא "ואולם, מוסדות חינוך מסוג שקבע השר לפי סעיף 29 לחוק, וכן ספריות, ארכיונים וגופים אחרים מסוג שקבע השר לפי סעיפים 30(א) או 30(ג) לחוק, לא יחויבו בפיצוי לפי סעיף זה."

בסעיף 132 לחוק השידור הציבורי הישראלי, תשע"ד-2014, במקום "בסעיף 2(3)(א)", יבוא "בסעיף 2(א)(3)(א)".

22. תיקון עקיף לחוק השידור הציבורי הישראלי, תשע"ד-2014

(א) תחילתו של חוק זה 30 ימים מיום פרסומו ברשומות (להלן – יום הפרסום), בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ו) שלהלן.

23. תחילה, תחולה והוראות מעבר

(ב) תחילתם של סעיפים 5(3)(ב), 5(4) ו-5(6) לחוק זה היא 12 חודשים מיום הפרסום;

(ג) על פעולה בביצוע שנעשתה לפני יום התחילה לא יחולו הוראות סעיפים 12 עד 14 לחוק זה לעניין הפרה של זכות מבצעים או זכות מוסרית ולעניין תרופות, וימשיכו לחול לגביה, לעניינים אלה, הוראות הדין הקודם; ואולם, פעולה כאמור שאינה מהווה הפרה של זכות מבצעים או זכות מוסרית לפי הוראות חוק זה, לא תהיה לגביה זכות תביעה לפי הוראות הדין הקודם;

(ד) הוראות סעיף 19 לחוק זה לא יחולו על ביצוע שבוצע לפני יום התחילה, וימשיכו לחול לגביו לעניין זה הוראות הדין הקודם;

(ה) הוראות סעיף 20 לחוק זה לא יחולו על העברת זכות מבצעים שנעשתה לפני יום התחילה, וימשיכו לחול לגביהם לעניין זה הוראות הדין הקודם.

(ו) עד למועד האמור בסעיף קטן (ב), ימשיך האירגון היציג לפעול כנאמן לטובת המבצעים בהתאם להוראות חוק הנאמנות, תשל"ט-1979.

דברי הסבר

כללי

מאז חקיקתו של חוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד-1984 (להלן - **חוק זכויות מבצעים ומשדרים או החוק**), חלו התפתחויות רבות ומגוונות הן במצב המשפטי בארץ ובעולם, והן בגזרת הטכנולוגיה. כך למשל, נחקק בישראל חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן - **חוק זכות יוצרים**), תוך התייחסות לעידן הטכנולוגי, הדיגיטלי הממוחשב, על הפלטפורמות השונות שהוא מייצר ואפשרויות השימוש החדשות שהוא טומן בחובו. תזכיר החוק מבקש להביא לידי ביטוי התפתחויות אלה גם בתחום זכויות המבצעים, על-מנת לשמר את אינטרס המבצעים בעידן המודרני, בד בבד עם איזון ושמירת האינטרס הציבורי וקידום הוודאות בתחום זכויות המבצעים. בהמשך לכך, התיקונים מוצעים על רקע ההתפתחויות, בישראל ובעולם, גם בגזרת החקיקה הישראלית והבין-לאומית בעניין זה.

על כן, מוצעים תיקונים שונים, אשר המרכזיים שבהם הם עדכון זכויות המבצעים עצמן והתאמתן לעידן המודרני (דוגמת ההתייחסות המוצעת לזכות ההעמדה לרשות הציבור, עדכון סעיפי הזכות המוסרית וסעיפי השימושים המותרים, ועוד); הארכת תקופת ההגנה על זכויות מבצעים בביצועיהם, כך שזכות המבצעים בביצוע תהיה למשך שבעים שנה, במקום למשך חמישים שנים לפי המצב היום; הוספת הוראות לעניין אירגון התמלוגים היציג הפועל כבר כיום מכוח חוק זה, ועוד.

יצוין כי בתחום זכויות המבצעים, מדינת ישראל מחויבת כיום לאמנת רומא (Rome Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organizations; להלן - **אמנת רומא**). החקיקה הקיימת כיום, כמו גם התזכיר המוצע, תואמים את תנאי האמנה.

לסעיף 1 -

מוצעים מספר תיקונים לסעיף ההגדרות אשר מטרתם, בין השאר, להתאים את המונחים לחקיקת קניין רוחני מודרנית יותר אשר נחקקה בישראל בשנים האחרונות תוך התחשבות בשינויים טכנולוגיים שונים ולכן מותאמת לעידן המודרני והממוחשב, ובראשם חוק זכות יוצרים.

להגדרות "מבצע"; "העתקה"; "שידור"; "שיעתוק" - ההגדרות "מבצע" ו"שידור" והוספת הגדרת "העתקה" מטרתן להתאים את המונחים לפי החוק להגדרות בחוק זכות יוצרים, מהטעמים שזכרו לעיל. עקב הוספת והתאמת המונח "העתקה", מוצע למחוק את הגדרת "שיעתוק". לעניין ההגדרה "שידור", יצוין שזו כוללת גם שידור וגם העברה לציבור כהגדרתן בסעיף 7 לאמנת רומא.

להגדרות "ביצוע חי"; "ביצוע מקובע" - מוצע לתקן את הגדרת "ביצוע" שבה
נעשה שימוש בחוק, כך שתיווצר הבחנה בין ביצוע שבוצע בזמן אמת ("ביצוע חי"), לבין
ביצוע שנשמר באמצעים כלשהם ("ביצוע מקובע"). בהתאם לכך, מוצע להבהיר את סעיף 2
לחוק כיום כך שיובהר במפורש אלו מהזכויות חלות לגבי ביצוע חי, ואלו מהן חלות לגבי
ביצוע מקובע. תיקון זה יקדם את הוודאות – הן של המבצעים ובעלי זכויות המבצעים
עצמם בנוגע לזכויותיהם בביצועיהם, והן של המשתמשים הפוטנציאליים בביצועים (ור'
לעניין זה גם את דברי ההסבר לסעיף 2 לחוק זה).

להגדרה "העמדה לרשות הציבור" – העמדה לרשות הציבור היא עשיית פעולה
בביצוע כך שהציבור יוכל לגשת לביצוע ממקום ובמועד לפי בחירתו – כך למשל, העמדת
ביצוע לרשות הגולשים ברשת האינטרנט היא "העמדה לרשות הציבור" (ור' לעניין זה גם
את דברי ההסבר לסעיף 5 לחוק זה). הגדרה מקבילה קיימת בסעיף 15 לחוק זכות יוצרים.

להגדרה "טביעה" – התיקון המוצע עוסק בזכויות מבצעים בלבד, ולכן מוצע
להשאיר על מכונם את המונחים המתייחסים לזכויות המשדרים, המוסדרות גם הן תחת
חוק זה. יצוין כי שימור של ביצוע מוגדר כעת תחת "קיבוע".

להגדרות "קיבוע אור-קולי"; "קיבוע קולי" – מוצע להוסיף הגדרות הנגזרות
מאמנות בין-לאומיות – ה- WIPO Phonograms and Performances Treaty (להלן –
אמנת WPPT), ו- Beijing Treaty on Audiovisual Performances (להלן – אמנת בייג'ינג),
בהתאמה. יצוין כי מדינת ישראל אינה חברה באמנות אלה, ולכן אינה מחויבת בהן, אולם
מוצע להתאים את המונחים לחקיקה הבין-לאומית בתחום.

– לסעיף 2 –

מוצע להחליף את סעיף 2 לחוק הקיים בסעיף חדש, לנוכח השינויים המבניים
הנרחבים שנעשים בו. הסעיף המוצע משמר את זכויות המבצע לפי החוק הקיים, וכן את
מרבית החריגים לזכויות אלה, כמות שהם, תוך הבהרה טובה יותר של הזכויות הנתונות
למבצע, כפי שיפורט להלן. לפיכך, מוצע להבהיר מפורשות מהן זכויות המבצע בביצוע חי,
ומהן זכויות המבצע בביצוע מקובע. כל זאת, על-מנת לקדם את הוודאות בתחום. יש
לקרוא סעיף זה יחד עם סעיף 3א העוסק בזכות המבצע לתמלוג ראוי בגין פעולות
מסוימות, וכן עם פרק ג' לחוק העוסק בהפרה ובתרופות. תמציתו של הסעיף:

1. סעיף קטן (א)(1) המוצע – מוצעת הבהרה לפיה הזכות לקיבוע חלה רק לגבי ביצוע
חי, וזאת משום שלאחר שקובע הביצוע, אין אפשרות לקבעו בשנית, אלא ניתן
להעתיק את הקיבוע (ור' לעניין זה בהמשך). סעיף קטן זה מחליף את סעיף קטן
(1)2 לחוק הקיים;

2. סעיף קטן (א)(2) המוצע – מוצע להבהיר כי למבצע יש זכות למנוע השמעה או
הצגה של **ביצועו החי** בציבור, במישרין או באמצעות מכשיר. כך למשל, הצבת
רמקולים שמעבירים הופעה של זמר, במקומות מרוחקים (למשל, רמקולים

הפונים אל מחוץ לאצטדיון). במקרה זה הביצוע לא מקובע, אלא מועבר בזמן אמת הלאה. זאת, כדי לייצר הבחנה בין זכות זו לבין הזכות לקבלת תמלוג ראוי, אשר חלה לגבי השמעה או הצגה של **ביצוע מקובע** בציבור.

3. סעיף קטן (א)(3) המוצע – מוצע להבהיר כי למבצע זכות למנוע שידור של ביצועו החי, תוך התחשבות בכך ששידור של ביצוע מקובע מוסדר במסגרת סעיף 3א לחוק. בהמשך לכך, מוצע לתקן בהתאם את החריגים אשר קיימים כבר כיום בחוק (ר' סעיף קטן 2(3) לחוק הקיים, על החריגים שהוא מונה). זכויות המבצעים בביצוע חי תואמות את סעיפים 7(1)(a) ו-7(1)(b) לאמנת רומא.

4. סעיף קטן (ב)(1) המוצע – בדומה לדין הקיים (סעיף קטן 2(2) וסעיף 3), מוצע לקבוע כי למבצע זכות למנוע העתקה של ביצועו המקובע ללא הסכמתו, בחריגים שמטרתם לאפשר פעולה תקינה של השוק: ראשית, אם הקיבוע נעשה בהסכמת המבצע וההעתקה נעשתה לשם אותה מטרה שלמענה ניתנה הסכמת המבצע, ההעתקה מותרת אף ללא הסכמתו – על מנת לאפשר הוצאת מהדורות חדשות של הקיבוע שכולל את הביצוע (סעיפים קטנים (א) ו-(ב) המוצעים); שנית, כאשר מדובר בקבוצת מבצעים, הסכמה יכול שתינתן בידי נציג שחברי הקבוצה הרשו בכתב, ובאין נציג כזה – בידי רוב חברי הקבוצה, וזאת על מנת למנוע מצבים שבהם מבצע בודד חוסם את אפשרות ביצוען של פעולות בביצוע רב-משתתפים, ואף רב משתתפים עד מאוד, דוגמת סרט. בהמשך לאיחוד החריגים לתוך סעיף 2, מוצע למחוק את סעיף 3 לחוק הקיים (ר' דברי ההסבר לסעיף 4 לחוק זה).

5. סעיפים קטנים (ב)(2) ו-(ג) המוצעים – בהמשך לקבוע כיום בחוק, מוצע כי למבצע תהא הזכות למנוע השכרה של ביצועו המקובע ללא הסכמתו, וזאת בכפוף לחריגים המנויים לעיל בנוגע לזכות ההעתקה. זכויות המבצעים בביצוע מקובע תואמות את סעיף 7(1)(c) לאמנת רומא.

לסעיף 3 –

מוצע להוסיף סעיף חדש, אשר יחיל את סעיפי השימושים המותרים המתאימים המנויים בחוק זכות יוצרים על חוק זה, בשינויים המחויבים, כך שניתן יהיה לבצע פעולות מסוימות בביצוע בלא קבלת רשות מהמבצע ובלא תשלום תמורה. מדובר בפעולות כגון שימוש בביצוע במסגרת הליכים משפטיים או מנהליים, שימוש אגבי בביצוע, שימוש בביצוע למטרות כגון לימוד עצמי, מחקר, ביקורת, סקירה, דיווח עיתונאי, הבאת מובאות או הוראה ובחינה על ידי מוסד חינוך, והכל בתנאים מסוימים. יצוין, כי השימושים המותרים הם חריגים לזכות המבצעים המנויה בסעיף 2 וכן לזכות לקבלת תמלוג ראוי המנויה בסעיף 3א, ולא לזכות המוסרית, אשר לה חריגים שונים.

במקביל להוספת סעיף זה, מוצע לבטל את סעיף 4 לחוק הקיים, אשר קובע פטור מהסכמה במקרים של טיפול הוגן בביצוע, וזאת משום שפטור זה נכלל בסעיף 19 לחוק זכות יוצרים, אשר מוצע להחילו במסגרת סעיף זה גם על ביצועים. יש לקרוא סעיף זה עם סעיפים 1ג4 לחוק הקיים, ו-4ה המוצע. הוראה מקבילה קיימת בסעיף 18 לחוק זכות יוצרים.

– לסעיף 4

מוצע לבטל את סעיף 3 לחוק העיקרי שעניינו הסכמת המבצע לאור סעיף 2 המוצע, ור' לעניין זה גם את דברי ההסבר לסעיף 2.

– לסעיף 5

סעיף 3א החוק הקיים מורה כי למבצע זכות לקבלת תמלוגים בגין פעולות מסוימות, מקים את אירגון התמלוגים היציג מכוח החוק וקובע, באופן בסיסי, את תפקידיו וחובותיו של אירגון זה. מוצע לחדד את ההסדרים המנויים כיום בסעיף זה במספר מישורים: ראשית, מוצע להבהיר מהן הפעולות שבגינן זכאי מבצע לתמלוג ראוי; שנית, מוצע לחדד מהן החובות החלות על האירגון היציג, ולהוסיף להן חובות מסוימות, כגון חובות שקיפות – ויצוין כי ההסדרים המוצעים לעניין זה נוסחו, בין השאר, לאור כללים המתגבשים בעניין זה ב-World Intellectual Property Organization (WIPO) – הוא ארגון הקניין הרוחני העולמי של האו"ם; שלישית, מוצע להוסיף זכות לקבלת תמלוג בגין העמדתם של ביצועים לרשות הציבור.

יובהר, כי הזכות לקבלת תמלוג ראוי איננה חלק מאגד הזכויות המכונה "זכויות מבצעים", המוגדר בסעיף 2 המוצע, אלא מדובר בזכות נפרדת.

לסעיפים קטנים (1) ו-(2) (סעיפים קטנים מוצעים (א) עד (א3)) – סעיף 3א קובע כיום כי למבצע זכות לקבלת תמלוג ראוי על השמעה או הצגה של ביצוע. פסיקת הערכאות הנמוכות פירשה את הסעיף כמתייחס להשמעה או להצגה בציבור כלומר – ביצוע פומבי (ר' למשל בת"א (שלום י-ם) 12224/03 הארגון היציג של המבצעים בישראל נ' יורוטקס טקסטיל בע"מ (פורסם בנבו, 09.01.2005); ת"א (שלום ת"א) 66737/03 הארגון היציג של המבצעים בישראל נ' דן חברה לתחבורה ציבורית בע"מ (פורסם בנבו, 04.05.2005); ת"א (שלום י-ם) 10322-07 הארגון היציג של המבצעים בישראל נ' אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ (פורסם בנבו, 14.03.2010)). מוצע לעגן פרשנות זו, אשר מקבילה להגדרת "ביצוע פומבי" בסעיף 13 לחוק זכות יוצרים, בחקיקה, ולהבהיר כי השמעה בציבור, הצגה בציבור, שידור והעמדה לרשות הציבור של ביצוע מקובע, לפי סוג הביצוע, מותרות אף ללא הסכמת המבצע בכפוף לתשלום תמלוג ראוי למבצע ממי שביצע את הפעולה האמורה. כן מוצע להוסיף תחת סעיף זה זכות לקבלת תמלוג ראוי בגין

העמדה לרשות הציבור של ביצועיהם המקובעים. הוספת זכות זו מבטאת איזון בין האינטרס לתגמל מבצעים בגין שימוש בביצועיהם בהתחשב בטכנולוגיה המתפתחת, מחד גיסא, לבין יכולתו של השוק לפעול בחופשיות מבלי לכבול אותו מבחינה טכנולוגית, מאידך גיסא – וזאת באמצעות הבהרה כי העמדה לרשות הציבור מותרת בכפוף לתשלום תמלוג ראוי.

לסעיף קטן (3) (תיקון סעיף קטן (ב)) – מוצע להבהיר כי התמלוגים אשר המבצעים זכאים להם לפי סעיפים קטנים (א) עד (א3) המוצעים, ייגבו על ידי אירגון תמלוגים המייצג את המספר הגדול ביותר של מבצעים ובעלי זכויות מבצעים, בהתאם לקבוע בחוק כיום. מוצע לקבוע כי אירגון התמלוגים היציג, אשר פועל כיום כנאמן לטובת המבצעים (ר' דברי ההסבר לסעיף 23(ו) לחוק זה), יתואגד כחברה לתועלת הציבור כתנאי להכרה בו כאירגון יציג לצורך החוק.

קיים אינטרס ציבורי בתחום התרבות (שמהווה "מטרה ציבורית" לפי התוספת השלישית לחוק החברות) לקיומו של גוף כזה נוכח מאפייניו הייחודיים של שוק זה והמבנה שלו. פעילותה של החברה לפי הוראות החוק תאפשר השמעה, הצגה והעמדה לרשות הציבור של ביצועים על מנת לקדם את התרבות והאמנות, בד בבד עם הבטחת זכויות המבצעים לקבלת תמלוג ראוי בגין פעולות אלה. תמלוג זה יגבה ויחולק על ידי החברה (האירגון). התאגדותו של האירגון היציג כחברה לתועלת הציבור תאפשר, בין השאר, פיקוח על התנהלותו, כמו גם שקיפות בהתנהלותו, והכל לטובת הציבור בכלל והמבצעים בפרט. בהקשר זה יוזכר כי האירגון היציג אמון לא רק על התמלוגים שזכאים להם המבצעים החברים באירגון, אלא הוא אמון גם על התמלוגים להם זכאים מי שאינם חבריו, בהתאם לסעיף קטן 3א(ג) לחוק הקיים וסעיף 5(5) לחוק זה. בנוסף מוצע לקבוע כי , אירגון התמלוגים היציג יקבל את אישורו של שר המשפטים כתנאי לפעולתו ככזה. הצורך בהסדרת פעולתו של האירגון באופן ברור וקוהרנטי מתחדד, בין השאר, על רקע סעיף 2 המוצע, ולפיו האירגון ייגבה תמלוגים גם בגין העמדה לרשות הציבור של ביצועים.

לסעיף קטן (4) – מוצע לעגן בחקיקה חובות שוויון שיחולו על אירגון התמלוגים היציג, בנוגע להצטרפותם של חברים אליו וליחסו לחברים (הוספת סעיף קטן (ב1)). כן מוצע לקבוע כי בעת אישור אירגון התמלוגים היציג תיבחן בין היתר עמידתו של אירגון התמלוגים היציג בחובותיו לפי חוק זה – למשל, תיבחן השאלה האם האירגון מייצג את המספר הגדול ביותר של מבצעים ובעלי זכויות מבצעים (הוספת סעיף קטן (ב2)). זאת, במקביל להבהרה לפיה האירגון היציג זכאי להגיש תביעה בגין הפרה של הזכות לתמלוג ראוי בשם מבצעים שזכותם הופרה, כמוצע בסעיף 14 לחוק זה (סעיף 5א(ב) המוצע). בנוסף מוצע לקבוע כי הודעה אודות אישור אירגון התמלוגים היציג תפורסם ברשומות. זאת, על מנת שלא תהינה ספקות מיהו האירגון היציג, אף מבחינת משתמש הקצה שמבקש לשלם תמלוג ראוי בגין השימוש בביצוע.

לסעיף קטן (5) (תיקון סעיף קטן (ג)) – מוצעים מספר תיקוני נוסח בסעיף, הבהרה כי חלוקת התמלוגים תיעשה באופן שוויוני, כמו גם חידוד סמכותו של שר המשפטים לפי הסעיף, כך שיובהר כי השר רשאי לקבוע את אופן העברת התמלוגים בידי האירגון היציג למבצעים ובעלי הזכויות עבורם הוא גובה תמלוגים. בנוסף, מוצע לקבוע מפורשות כי אירגון התמלוגים היציג לא ידרוש, כתנאי להעברת התמלוגים למבצע, כי המבצע יצטרף כחבר לאירגון.

לסעיף קטן (6) (הוספת סעיפים קטנים (ד) ו-(ה))

סעיף קטן (ד) המוצע – מוצע לקבוע כי אירגון התמלוגים היציג יפרסם את אופן גביית התמלוגים מהמשתמשים וסכומם לפי סוגי משתמשים, סוגי שימושים, וכל סיווג רלוונטי אחר, וכן יפרסם את אמות המידה לחלוקת התמלוגים למבצעים שהם חבריו והן לאלו שאינם חבריו. זאת, לטובת עקרונות השקיפות, השוויון והוודאות לציבור בכלל, ולמבצעים ובעלי זכויות מבצעים בפרט. עוד מוצע לקבוע כי שר המשפטים יהיה רשאי לקבוע בתקנות הוראות נוספות לעניין פרסום מידע כאמור וכן חובות לפרסום כל מידע, לרבות מידע באשר להתנהלותו הפיננסית של אירגון התמלוגים היציג.

סעיף קטן (ה) המוצע – מוצע לעגן בחוק חובה לפיה אירגון התמלוגים היציג יעביר דיווח שנתי לכל מבצע ובעל זכויות מבצעים, בין שהוא חבר באירגון ובין שאינו חבר באירגון, המפרט את התמלוגים שהמבצע זכאי להם לפי סעיף קטן (ב) המוצע.

לסעיף 6 – מוצע לבטל את סעיף 4 לחוק העיקרי, לאור סעיפים 2א ו-4 המוצעים.

לסעיף 7 –

סעיף 4א לחוק הקיים מורה, כי לצד זכות המבצעים בביצוע, שהיא זכות כלכלית, למבצע זכות נוספת והיא זכות אישית המכונה "הזכות המוסרית". מוצע לתקן סעיף זה ולהתאימו לסעיפי הזכות המוסרית בחוק זכות יוצרים (ר' סעיפים 46-45 ו-50 לחוק זכות יוצרים). יש לקרוא סעיף זה יחד עם סעיף 4א (ר' בסעיף 12 לתזכיר זה).

במסגרת סעיף זה, מוצע להבהיר כי הזכות המוסרית קיימת רק ביחס לביצועים שיש בהם זכות מבצעים ורק כל עוד יש בהם זכויות כאמור – היינו – טרם חלפה לגביהם תקופת זכות המבצעים לפי סעיף 10 המוצע (סעיף קטן (א)). כן מוצע להבהיר כי הזכות המוסרית היא אישית ואינה ניתנת להעברה מרצון או מכוח הדין, בדומה לזכות המוסרית הקבועה בחוק זכות יוצרים וכמתחייב מאופייה של הזכות המוסרית שהיא, כאמור, זכות אישית ולא כלכלית. עוד מוצע לחדד ולהבהיר כי הזכות המוסרית שייכת למבצע גם אם אין לו זכות מבצעים בביצוע ואף אם העביר אותה (וזאת בשונה מפסק הדין בעניין ס"ע (י-ם) 31284-07-11 **סלמאן אלאמיר עאמר נ' מינרווה יעוץ והדרכה בע"מ** (פורסם בנבו, 24.03.2014), שם נפסק כי הזכות המוסרית בביצוע שנעשה במהלך העבודה שייכת למעסיק). במקביל לכך מוצע לקבוע כי המבצע רשאי לוותר על זכותו המוסרית בביצוע

(סעיף קטן (ב)), ואולם, מוצע לחדד ולקבוע כי העברת זכות המבצעים, כשלעצמה, אין משמעה ויתור על הזכות המוסרית (סעיף קטן (ג)).

כן מוצע להבהיר, בסעיף קטן (ד) המוצע, מהי הזכות המוסרית ביחס לביצוע, ולקבוע כי הזכות המוסרית היא זכות המבצע כי ביצעו ייחס לו ("הזכות לקרדיט"), וכי ביצעו לא יסולף באופן הפוגע בכבודו ("הזכות לשלמות"), בתנאים שיפורטו להלן. יצוין כי עשיית גרסה חדשה לביצוע על ידי מבצע אחר אינה פגיעה מוסרית בזכותו של המבצע משום שמדובר בביצוע שונה בידי מבצע שונה, ומכאן שהזמר המקורי אינו נפגע. יודגש, כי זכויותיו של המבצע – הן הכלכלית והן המוסרית, חלות רק לגבי הביצוע שלו עצמו, ולא לגבי ביצועים של אחרים, גם אם היצירה המבוצעת היא אותה יצירה.

בהמשך לאמור לעיל, הזכות המוסרית אינה מוחלטת. הזכות לקרדיט, כאמור בפסקה (1) המוצעת, מוגבלת כך שהיא מחייבת מתן קרדיט **בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין**, בלבד. לעניין זה יצוין כי אין כוונה לשנות ממהות ההסדר הקבוע היום – ציון שמו של המבצע "בהיקף ובמידה המקובלים לאותו עניין" – כפי שקבוע בחוק כיום, שקול, לעניין זה, ל"בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין" המוצע. הזכות לשלמות, כאמור בפסקה (2) המוצעת, מוגבלת כך שהפרתה תתקיים רק אם הפעולה פוגעת בכבודו או בשמו של המבצע. יצוין, כי הזכות לשלמות כפופה לסייג נוסף של סבירות, המצוי בסעיף 14 המוצע (ר' דברי ההסבר לסעיף 12 לחוק זה). יצוין, כי בשל סייגי הסבירות שבסעיף 14 שנוכר לעיל, מוצע לבטל את סעיף קטן 4א(ד) הקיים. בנוסף, סעיף קטן 4א(ג) הקיים מתייתר לאור סעיף 5 המוצע (ר' דברי ההסבר לסעיף 13 לחוק זה), ולכן מוצע לבטל גם אותו.

לסעיפים 8 ו-9 – בשל שינוי המונחים המוצע בסעיף 1, מוצע לבצע את ההתאמות הנדרשות בסעיפים 14 ו-14ג הקיימים.

לסעיף 10 – בשל השינויים המוצעים בסעיפי פרק ג', מוצע לעדכן את סעיף 4 לחוק הקיים, כך שההוראות הקבועות בסעיפים 5, 7-9, ו-13-14, תחולנה גם על זכויות משדרים. יצוין כי סעיף זה אינו משנה מהמצב הקיים, אלא רק מעדכנו בהתאם לשינויים המוצעים בחוק.

לסעיף 11 – לאור התיקונים המוצעים, מוצע לעדכן את כותרת פרק ג' כך שתשקף את נושאי הסעיפים המנויים בה.

לסעיף 12 –

לסעיף 4 המוצע – סעיף זה הוא הביטוי האופרטיבי לזכות המבצעים בסעיף 2 לחוק. יוזכר כי סעיף 3 לחוק אינו מהווה חלק מ"זכות המבצעים" כפי שהיא מוגדרת לפי חוק זה, ולכן הפרתו אינה הפרת זכות המבצעים, אלא היא מוסדרת בנפרד. מוצע לקבוע

כי גם אדם שמרשה לאדם אחר לעשות בביצוע פעולה המפרה את זכות המבצעים ייחשב כמי שמפר את זכות המבצעים, כאילו עשה את הפעולה בעצמו – שהרי אין לו זכות להעניק הרשאה כזו. הוראה דומה קבועה בסעיף 47 לחוק זכות יוצרים.

לסעיף 14 המוצע – בצד האחריות הישירה בגין הפרה בשל עשיית עותקים של ביצוע מקובע בלא רשות בעל זכות המבצעים (סעיף 2(ב)(1) המוצע), מוצע להטיל אחריות גם על מי שעוסק במסחר בעותקים מפרי של ביצוע מקובע. זאת, כיוון שלעתים לא ניתן לתבוע או להגיע אל מי שעשה את העותקים עצמם, ויש צורך בהפסקת הנזק הנגרם לבעל זכות המבצעים בשל המשך המסחר בעותקים המפריים. מוצע, על כן, לפרט את המקרים שבהם פעולות בעותקים מפריים יהוו הפרה עקיפה של זכות המבצעים. יצוין כי החזקה של עותק מפר בידי אדם פרטי אינה מהווה "הפרה עקיפה" כמוצע בסעיף זה. עוד יצוין, כי להבדיל מפעולות ההפרה הישירה המנויות בסעיף 2, אשר מקימות אחריות גם בלא מודעות, הרי שביחס למסחר בעותקים מפריים תקום אחריות רק אם הפעולות בעותקים המפריים נעשו על ידי אדם שידע או שהיה עליו לדעת כי הם מפריים.

עוד מוצע להבהיר, כי עותק של ביצוע מקובע שנעשה מחוץ לישראל, ברשותו של בעל זכות המבצעים במדינה שבה נעשה העותק, לא ייחשב לעותק המפר את הזכות בסעיף 2(ב)(1), וזאת על-מנת לאפשר ייבוא מקביל, בו הכירה הפסיקה הישראלית. הדגש לעניין זה הוא על בעל זכות המבצעים ועל ההרשאה שנתן ביחס להעתקת הביצוע המקובע. למעשה, סעיף זה מאמץ את דוקטרינת המיצוי הבין-לאומי ומתיר ייבוא מקביל לישראל של עותקי ביצועים מקובעים שנעשו ברשות בעל זכות המבצעים, במדינה שבה נעשו העותקים. להסבר על דוקטרינת המיצוי הלאומי והבין-לאומי בתחום דיני הקניין הרוחני, ר' בג"ץ 5379/00 **Bristol-Myers Squibb Company ואח' נ' שר הבריאות ואח'**, פד"י נה (4) 447 (2001); ת"א (מחוזי מרכז) 23060-11-09 **SPIN MASTER LTD נ' אימפריית הצעצועים בע"מ ואח'** (פורסם באר"ש, 14.11.2012); ע"א 7629/12 **סוויסה ואח' נ' TOMMY HILFIGER LICENSING LLC ואח'** (פורסם באר"ש, 16.11.2014).

יובהר, ביחס לפסקה (3), כי "הפצה" מתייחסת לביצוע פעולה אקטיבית, כך ששיתוף קבצים פסיבי ברשת האינטרנט לא נכנס לגדר הסעיף. הוראה דומה קבועה בסעיף 48 בחוק זכות יוצרים.

סעיף 14 המוצע – סעיף זה הוא הביטוי האופרטיבי לזכות המוסרית הקבועה בסעיף 4 לחוק זה. מוצע לקבוע, לצד הגדרת הפרת הזכות המוסרית (סעיף קטן (א) המוצע), כי לעניין הזכות המוסרית לפי סעיף 4(ד)(2) (הזכות לשלמות הביצוע), פעולה בביצוע אינה הפרה של הזכות המוסרית אם היא סבירה בנסיבות העניין. סייג זה יאפשר מרחב של איזון בין האינטרסים האישיים של המבצע בביצוע לבין אינטרסים לגיטימיים של גורמים אחרים בביצוע או בעותקיו, דוגמת האינטרסים הכלכליים של בעל העותק המקובע של הביצוע (סעיף קטן (ב) המוצע). בהמשך לכך, מוצע לעגן בחוק מספר שיקולים שניתן להתחשב בהם לצורך בחינת סבירות הפעולה. רשימת השיקולים היא רשימה

פתוחה, וניתן להביא בחשבון לעניין זה שיקולים נוספים, או לא לשקול בנסיבות העניין חלק מהשיקולים המוצעים, והכל לפי העניין. מוצע לקבוע כי בית המשפט יהא רשאי להתחשב, בין השאר, באופי הביצוע שביחס אליו נעשתה הפעולה, באופי הפעולה ומטרתה, בביצועו של הביצוע על ידי עובד במסגרת עבודתו או בביצוע לפי הזמנה, במקובל בענף וכן הצורך בעשיית הפעולה לעומת הפגיעה שנגרמה למבצע כתוצאה ממנה (סעיף קטן ג) המוצע).

יובהר, כי על אף הביטול המוצע של סעיף 4א(ד) לחוק הקיים, התאמת ביצועים לאנשים עם מוגבלות, בהתאם לסעיף 1ג4 לחוק הקיים, לא תהווה הפרה של הזכות המוסרית של המבצע בהיותה סבירה בנסיבות העניין. בנוסף לכך, פעולות שעשייתן מותרת לפי סעיף 2א המוצע, במרביתם המוחלט של המקרים, תהינה גם הן סבירות בנסיבות העניין.

יודגש, כי הזכות הכלכלית והזכות המוסרית הן זכויות נפרדות. על כן, אין לתלות את תחולתם של השימושים המותרים בזכות המבצעים, בקיומה או באי קיומה של הפרה לעניין הזכות המוסרית (בין לפי סעיף 4א(ד)(1) המוצע ובין לפי סעיף 4א(ד)(2) המוצע). עם זאת, שימושים שהמחוקק הביע את עמדתו באופן מובהק כי הם מותרים בשל איזון בין הזכויות והאינטרסים של כלל הציבור, וציבור המבצעים בכלל זה (כלומר, הפעולות המנויות מכוח סעיף 2א), הן גם פעולות שבמרביתם המוחלט של המקרים יש לראותן כסבירות בנסיבות העניין, אף אם יש בהן פגיעה מסוימת בזכות המוסרית האמורה בסעיף 4א(ד)(2), שאם לא כן, תכליות הסעיפים המותרים תסוכלנה. הוראה דומה קבועה בסעיף 50 לחוק זכות יוצרים.

לסעיף 13 – מוצע להחליף את סעיף 5 לחוק הקיים, להתאימו ולחדדו.

לסעיף קטן (א) – המסגרת החוקית הכללית בשאלות של אשם, אחריות, פיצויים וצווי מניעה לגבי הפרת זכויות לפי החוק, מצויה בפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן – **פקודת הנזיקין**). על כן, כדי להשוות את דינה של הפרת זכות מבצעים כלכלית (סעיף 2 המוצע) וזכות מוסרית (סעיף 4א(ד) המוצע) לדיןן של עוולות אחרות, מוצע לקבוע כי הוראות פקודת הנזיקין יחולו גם על הפרת זכויות אלה. הוראה דומה קיימת בסעיף 52 לחוק זכות יוצרים.

לסעיף קטן (ב) – מוצע לקבוע כי לבעל זכות מבצעים שזכותו הופרה יהיו כל התרופות האזרחיות המוקנות אשר קיימות לפי הדין לבעל זכות יוצרים שזכותו הופרה, בכפוף לפסקאות (1) עד (3), אשר קובעות חריגים לכלל זה:

לפסקה (ב)(1) – מוצע להבהיר כי הפרתה של הזכות לקבלת תמלוג ראוי הקבועה בסעיף 3א המוצע, אשר אינה חלק מזכות המבצעים, תזכה את בעל זכות המבצעים בסעד של תשלום תמלוג ראוי בלבד בגין הפרתה. ודוק – סעיף זה מונע מצב שבו בשל סכסוך לעניין השאלה מהו "תמלוג ראוי", או בשל אי-תשלום במועד, יינקטו צעדים חריפים כנגד מי שלא שילם תמלוג ראוי, דוגמת הוצאת צו מניעה. העניין מתחדד כאשר עושה השימוש

הוא גוף שפעולתו מגלמת ערכים החשובים לחברה כגון חופש הביטוי, חופש המידע, וכדומה.

לפסקה (ב)2) – ככלל, עוולה אזרחית של הפרת זכות מבצעים היא מסוג אחריות מוחלטת ואינה טעונה יסוד נפשי של ידיעה אודות ההפרה. מוצע לקבוע חריג לכלל זה בנוגע לעצם קיומה של זכות מבצעים בביצוע. לפי חריג מוצע זה, אם המפר סבר בתום לב כי הפעולות אותן הוא מבצע נעשות בביצוע שההגנה עליו כבר פקעה, התרופות שייפסקו כנגדו לא יכללו פיצויים, אלא רק צו למניעת המשך השימוש בביצוע. הוראה דומה קבועה בסעיף 58 לחוק זכות יוצרים.

לפסקה (ב)3) – מתוך הכרה בחשיבותם הציבורית של מוסדות חינוך, ספריות וארכיונים, כמו גם בכך שאלה חייבים, מכורח הנסיבות ולשם מילוי תפקידם הציבורי החשוב, לעשות שימוש בקניין רוחני מסוגים שונים, לרבות בביצועים, וכן בכך שישנם חשיבות ועניין ציבוריים גדולים בהמשך פעולתם באופן רציף ותקין, מוצע לקבוע כי מוסדות אלה לא יחויבו בפיצויים ללא הוכחת נזק בגין הפרת זכות מבצעים או הפרת הזכות המוסרית. מוסדות אלה חשופים לתביעות בסכומי עתק בגין הפרות – אשר מובילות לאפקט מצנן ולמצב שבו המוסדות יעדיפו שלא לעשות את השימוש, גם כאשר הוא מותר, רק בשל החשש מפני תביעה אפשרית. הדבר חוטא לתכליות תפקידם של מוסדות אלה. סעיף זה צפוי להגדיל את התמריץ של מוסדות אלה לפעול בהתאם למטרותיהם לטובת הציבור ובהתאם לחוק ולחריגים המנויים בו, בעוד שבעל זכות שסבור כי זכותו נפגעה עדיין יוכל לתבוע פיצוי; אין מדובר בפטור מוחלט מאחריות, אלא שלאור השיקולים שהובאו לעיל, על התובע יוטל הנטל להוכיח את הנזק שנגרם לו בפועל מהפרת זכויותיו. בכך יש לאזן באופן ראוי בין תכליותיהם של מוסדות אלה ופעולתם לבין זכויותיו של בעל הזכות, והכל לטובת הציבור. הוראה דומה קבועה בחקיקה האמריקנית.

לפסקה ב)4) – מוצע לקבוע כי בתביעה על הפרת זכותו המוסרית של המבצע, שנעשתה לאחר מותו של המבצע, יהא התובע זכאי לסעד של צו מניעה, בלבד. כאמור לעיל בדברי ההסבר לסעיף 5ב, הזכות המוסרית היא זכות אישית, ולכן איננה עבירה ואף אינה עוברת מכוח דיני הירושה. עם זאת, מוצע בסעיף 5ב להקנות אפשרות תביעה לקרובי משפחתו של מבצע שנפטר. האינטרס המרכזי שבבסיס תביעה זו הוא הפסקת ההפרה – היא הפגיעה בזכות המוסרית. על כן, בהתחשב באופייה של הזכות, מוצע להגביל את הסעד העומד לרשות קרובי הנפטר לפי סעיף 5ב לצו מניעה, בלבד.

לסעיף 14 –

לסעיף 5א המוצע – הדין הקיים אינו כולל הוראות לעניין מיהותו של הזכאי להגיש תביעה על הפרת זכות מבצעים. בהמשך לכך, מוצע להבהיר כי לעניין זכות המבצעים המנויה בסעיף 2 לחוק, בעל זכות המבצעים הוא הזכאי להגיש תביעה על הפרת זכות המבצעים (סעיף קטן (א) המוצע). משמעות הדבר היא שאם המבצע העביר את זכויותיו בביצוע, הוא אינו זכאי עוד להגיש תביעה בשל הפרת הזכות בביצועו, אלא הזכות להגיש תביעה כאמור עברה לגורם שאליו הועברה זכות המבצעים.

הוראה דומה קבועה בסעיף 54(א) לחוק זכות יוצרים.

בנוסף, מוצע להבהיר כי לעניין תביעה בגין הפרת הזכות לתמלוג ראוי, בשונה מהמוצע לגבי תביעה על הפרת זכות המבצעים, רשאי להגישה אירגון התמלוגים היציג. זאת, בשל שיקולי יעילות וחסכון במשאבים, וכהשלמה להסדרים המוצעים לגבי סעיף 3א לחוק (ר' סעיף 5 לחוק זה). עם זאת, מוצע לקבוע כי בעל זכות לפי סעיפים קטנים (א) עד (3א) לסעיף 3א שאינו חבר באירגון יוכל להודיע לאירגון בכתב כי הוא אינו מרשה לאירגון לייצגו בעניין זה, ובמקרה זה יוכל להגיש תביעות בגין הפרת הזכות האמורה בעצמו, וזאת על מנת שלא לפגוע בזכות גישתו לערכאות של מי שסבור כי הוא יוכל לנהל את תביעתו באופן טוב, מוצלח או נאמן יותר, עצמאית (סעיף קטן (ב) המוצע).

לסעיף 5 ב המוצע – בהמשך לאופייה של הזכות המוסרית (ר' את דברי ההסבר לסעיף 7 לתזכיר זה), ולסעיף 4(ב) המוצע, אשר קובע כי הזכות המוסרית היא זכות אישית אשר אינה ניתנת להעברה, מוצע לקבוע שרק המבצע עצמו יוכל להגיש תביעה בשל הפרתה של זכותו המוסרית. משום שהזכות המוסרית אינה ניתנת להעברה הרי שגם הזכות לפיצוי אינה ניתנת להעברה, והיא אף אינה עוברת בירושה. עם זאת, במקרה שבו הזכות המוסרית הופרה לאחר פטירתו של המבצע, המחוקק מצא לנכון להעמיד מספר סוגים של תובעים – קרובים לנפטר – על מנת שיעמדו על האינטרסים שהזכות המוסרית מייצגת. יודגש, כי מדובר בזכות תביעה שהיא לבר-עזבונית, בדומה לקבוע בסעיף 147 לחוק הירושה, תשכ"ה-1965. לכן, הזכאים לזכות תביעה זו המוצעים בתזכיר זה – בן זוגו של הנפטר או צאצאיו – נגזרים מהזכאים המקובלים לנכסים מלבר-עזבוני. עוד יובהר כי הפרת זכות מוסרית שהתרחשה לפני מותו של המבצע המקימה זכות תביעה, עשויה לעבור ליורשים בדומה לכל זכות תביעה אחרת.

הוראה דומה קבועה בסעיף 55 לחוק זכות יוצרים, ומוצע לתקן סעיף זה תיקון עקיף על-מנת להתאים את סוגי התובעים בעניין זה.

לסעיפים 15 עד 17 – לאור התיקונים המוצעים, מוצע לעדכן את המונחים בסעיפים אלה.

– לסעיף 18 –

מוצע להחליף את סעיף 10 לחוק העיקרי, כך שתחת תקופת ההגנה בת חמישים השנים הקיימת כיום לביצועים, תוקנה להם תקופת הגנה בת שבעים שנים. מוצע, כי זכות מבצעים בביצוע שקובע בקיבוע אור קולי תהיה למשך שבעים שנים מתום השנה שבה קובע הביצוע החי (סעיף קטן (א)), וכי זכות מבצעים בביצוע שקובע בקיבוע קולי תהיה למשך שבעים שנים מתום השנה שבה קובע הביצוע החי, אולם אם בתוך תקופה זו פורסם הביצוע בתקליט, תהיה תקופת ההגנה שבעים שנים מיום הפרסום לראשונה. כלומר, אם הביצוע קובע אך לא פורסם מעולם – הוא יהיה מוגן למשך שבעים שנים מיום הקיבוע. אולם, אם הביצוע קובע, ופורסם לראשונה לאחר תקופה הקצרה משבעים שנים מיום הקיבוע, אזי מועד ההגנה יתחיל מיום הפרסום לראשונה (סעיף קטן (ב) המוצע). בנוסף

לכך, מוצע להבהיר כי תקופת הזכות לתמלוג ראוי לפי סעיף 3א לחוק זה, אשר אינה חלק מ"זכות המבצעים", תהא כתקופת זכות המבצעים בביצוע לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) המוצעים (סעיף קטן (ג)). עוד מוצע להבהיר כי "פרסום" לעניין סעיף זה הוא הוצאה לשוק או השמעה, הצגה או העברה לציבור של קיבוע של ביצוע או עותקיו, ברשותו של בעל זכות המבצעים, לפי המוקדם מבניהם (סעיף קטן (ד) המוצע).

בנוסף, יוזכר כי לאור סעיף 4א(א) המוצע (סעיף 7 לחוק זה), הזכות המוסרית בביצוע קיימת למשך תקופת זכות המבצעים בו.

לסעיף 19 –

סעיף 11 לחוק הקיים קובע הסדר שלפיו הזכות בביצוע שנוצר תוך כדי ועקב העבודה שייכת למעסיק במשך 15 השנים הראשונות של הזכות, ולאחר מכן למבצע, אלא אם הוסכם אחרת. מוצע לתקן סעיף זה בנוגע לשני עניינים.

ראשית, מוצע לשנות את אמת המידה לתחולתו של הסעיף כך שהסעיף יחול אם ביצעו של הביצוע נעשה לצורך העבודה ובמהלכה, במקום תוך כדי ועקב העבודה. יודגש, כי המבחן "לצורך העבודה ובמהלכה" מצמצם יותר מהמבחן "עקב ובתקופת השירות" הקבוע כיום בחוק, קרי, מקרים ספורים יותר יבואו בגדרו של הסעיף לאחר התיקון המוצע. המבחן "עקב" פורש בפסיקה כמחייב קשר סיבתי שאינו חייב להיות קשר חזק וישיר, ומכלול של גורמים יכולים להביא לקיומו, לרבות קשר רופף לעבודת העובד.¹ זהו מבחן של סיבתיות. לעומתו, המבחן הגלום בביטוי "לצורך" הוא מבחן של תכלית, ומחייב קשר הדוק יותר בין הביצוע לבין העבודה.

שנית, מוצע לקבוע שבמקרים אלה תהיינה הזכויות לפי החוק בבעלות המעסיק, אלא אם הוסכם אחרת. הטעם להצעה זו הוא כפול. ראשית, כאשר אדם מבצע ביצוע לצורך עבודתו אצל מעסיקו ובמהלך העבודה, יש להניח כי הכוונה המשותפת של הצדדים היא שבעל הזכויות יהיה המעסיק, וזאת בדומה לכל נכס אחר הנוצר על ידי העובד במסגרת תפקידו. כך מקובל גם לגבי מרבית דיני הקניין הרוחני הנוהגים במדינת ישראל.

שנית, ברירת המחלוקת המוצעת תתרום ליצירת ודאות בקרב משתמשי הקצה, כך שבביצוע בו מעורבים מספר מבצעים – למשל, שיר אשר שותפים בביצועו מספר נגנים ומספר זמרים – לא יאלצו המשתמשים להתחקות אחר כל אחד ואחד מהמבצעים בכל מועד לאחר תום תקופה של 15 שנים (אשר בפני עצמה עשויה להיות קשה למעקב) כפי שקבוע בחוק כיום. עוד יש להדגיש כי הוראה זו ניתנת להתנאה בהסכם. למען הסר ספק, יצוין כי הוראה זו חלה על כלל הזכויות לפי חוק זה, למעט הזכות המוסרית, שהיא זכות אישית של המבצע, כזכור, ואינה ניתנת להעברה. הוראה דומה קבועה בסעיף 34 לחוק זכות יוצרים.

¹ ר' לדוגמה: החלטת רשם הפטנטים בעניין 50065 – יישום, חברה לפיתוח המחקר של האוניברסיטה העברית בירושלים נ' ד"ר אלכסנדר בננסון (פורסם באר"ש, 16.08.1979).

לסעיף 20 –

זכות מבצעים והזכות לתמלוג ראוי הן נכס כלכלי אשר ניתן לסחור בו, ובניגוד לזכות המוסרית, זכויות אלו עבירות. מוצע לקבוע כי העברת הזכויות הללו טעונה מסמך בכתב, בדומה לעסקאות להעברת בעלות בזכות יוצרים. ואולם, העברת זכות מבצעים בביצוע של קבוצת מבצעים, תיעשה בידי נציג שחברי הקבוצה הרשו בכתב, ובאין נציג כזה – בידי רוב חברי הקבוצה, אלא אם מצא בית המשפט, לבקשת מיעוט חברי הקבוצה הרואה עצמו נפגע, כי ההעברה אינה צודקת.

לסעיפים 21 ו-22 –

מוצעים מספר תיקונים עקיפים, שתכליתם התאמת הוראות חוק זכות יוצרים לחידודים ולהבהרות המוצעים במסגרת הצעה זו, ובפרט בנוגע לזכות המוסרית ולעניין סעיף 56 לחוק זכות יוצרים. להרחבה ר' דברי ההסבר לסעיפים 7, 13 ו-14 לחוק זה. כן מוצע להתאים את חוק תאגיד השידור הציבורי להוראות חוק זה עקב השינוי המבני שנערך בסעיף 2 לחוק.

לסעיף 23 –

מוצע לקבוע כי תחילתו של חוק זה שלושים ימים מיום פרסומו ברשומות, בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ו) המוצעים (סעיף קטן (א) המוצע). מוצע לקבוע הוראות תחילה ותחולה מיוחדות בעניינים הבאים: ראשית, מוצע לקבוע כי תחילתם של סעיפים 5(3)(ב), 5(4) ו-5(6) לחוק זה, העוסקים באירגון היציג, באופן התאגדותו, בהכרה בו ובחובותיו לפרסם פרטים על אודות אופן גביית התמלוגים, תהיה 12 חודשים מיום הפרסום, וזאת על-מנת להעניק לאירגון שהות להתאגד ולהתארגן כנדרש לפי חוק זה (סעיף קטן (ב) המוצע); שנית, מוצע לקבוע כי על פעולה בביצוע שנעשתה לפני יום תחילת החוק המוצע, לא יחולו הוראות סעיפים 12 עד 14 לחוק זה לעניין הפרה של זכות מבצעים או זכות מוסרית ולעניין תרופות, וימשיכו לחול לגביה, לעניינים אלו, הוראות הדין הקודם, על מנת להגן על האינטרסים של צדדים שהסתמכו על המצב המשפטי הקודם. עם זאת, לעניין פעולות שאינן מהוות הפרה של זכות מבצעים או של זכות מוסרית לפי הוראות החוק המוצע, מוצע לסייג ולקבוע כי לא תהיה לגביהן זכות תביעה, וזאת בשל כך שהאינטרס הציבורי בהגנה על הביצוע ביחס לשימושים מותרים אלה אינו קיים עוד, או שלמעשה לא היה קיים מלכתחילה. (סעיף קטן (ג) המוצע); שלישית, מוצע לקבוע כי על ביצוע שבוצע לפני תחילת החוק המוצע, יחולו הוראות הדין הקודם לעניין בעלות. הוראה דומה קיימת בסעיף 78(ה) לחוק זכות יוצרים (סעיף קטן (ד) המוצע); רביעית, מוצע לקבוע כי הוראות סעיף 20 לחוק זה, העוסקות בהעברת זכות מבצעים, לא יחולו על העברת זכות מבצעים שנעשתה לפני תחילת החוק המוצע, ויחולו לגביה הוראות הדין הקודם. הוראה דומה קיימת בסעיף 78(ו) לחוק זכות יוצרים (סעיף קטן (ה) המוצע); חמישית, מוצע

לקבוע כי עד למועד בו יתאגד האירגון היציג כחברה לתועלת הציבור, ימשיך האירגון היציג לפעול כנאמן לטובת המבצעים בהתאם להוראות חוק הנאמנות, תשל"ט-1979, כפי שפועל האירגון כיום. יובהר, למען הסר ספק, כי עם תחילתו של סעיף קטן (ב) והתאגדותו של האירגון היציג כאמור, פעילותו תהיה בהתאם להוראות חוק החברות, התשנ"ט-1999, ובכלל זה ההוראות שנקבעו בו לעניין חברות לתועלת הציבור.

לבסוף יוער, כי כלל זכויות המבצעים הקיימות לפי הדין הישראלי כיום עודן בתוקפן, לאור העובדה שחוק זכויות מבצעים ומשדרים, שנחקק בשנת 1984, מקנה לביצועים תקופת הגנה של חמישים שנים ממועד כניסתו לתוקף (כלומר, ביצועים שבוצעו החל ממועד כניסתו לתוקף של החוק, יוגנו למשך חמישים שנים). על כן, אין צורך בהוראה מפורשת לעניין תחילת סעיף 18 לחוק זה, המעדכן את תקופת ההגנה, אשר תוציא מתחולתו ביצועים שהזכויות בהם פגו זה מכבר, וזאת מכיוון שביצועים כאלה אינם בנמצא.